

Tigrul stătea întins cu gura larg deschisă la picioarele lui Tim Baker. Blana lui dungată era murdară și zdrențăroasă, de parcă trecuse prin nenumărate lupte. Iar buzele îi erau ridicate într-un rânjet. Dinții lui galbeni licăreau în întuneric ca niște lame. Păreau foarte ascuțiți.

Tim simțea transpirația prelingându-i-se pe față. Și-a șters-o cu dosul palmei. Trebuia să meargă mai departe. Ziua era pe terminate,

dar mai erau o grămadă de făcut.

Era cald, umed și putea auzi duduitul unui tunet în depărtare. Furtuna se apropia. Nefiind atent pe unde merge, Tim s-a împieticit. A pășit aproape de tigrul care privea în liniște, răbdător.

Piciorul lui s-a apropiat la câțiva centimetri de capul animalului.

– Scuze, a spus el, ocolind fiara imensă, atent să nu o calce pe labele mari.

Tigrul îl privea lung cu ochi sticloși. Părea că vrea să sară la el și să-l mârâie. În schimb, stătu liniștit și tăcut, ca și când era pregătit de atac. Tim s-a aplecat și i-a mângâiat capul blănos. Un nor de praf s-a ridicat din creștetul lui, făcându-l să strănute.

– Vai, ce murdar ești! Cred că trebuie să te curăț și pe tine. Dar nu acum. Trebuie să șterg praful înainte să ajungă mama acasă.

Tigrul n-a zis nimic. Stătea întins pe podeaua din sufragerie, observându-l pe Tim cum caută fără tragere de inimă pământul de praf.

Tim vorbea deseori cu covorul din piele de tigru. Îi ținea companie după școală, cât timp

mama se afla la cea de-a doua slujbă. În timpul zilei, lucra într-un birou, iar seara, ca femeie de serviciu. Muncea de dimineața devreme până seara, la ora cinei. Nu-i plăcea să fie plecată de acasă atâtea ore, dar nu avea de ales. Aveau nevoie de bani.

Ceea ce însemna că Tim trebuia să ajute cu treburile casei. Mama spunea că toată lumea trebuie să tragă din greu. Tim se străduia. Dar asta nu însemna că trebuia să îi și placă ce face.

A găsit pământul sub canapea, unde îl lăsase ultima dată când ștersese praful. Cu un oftat, l-a scos și s-a îndreptat către polița șemineului.

Mai întâi craniul din cristal, apoi elefantul din lemn. Casa lui Tim era plină de lucrurile

pe care părinții lui le colecționaseră din țări îndepărtate. Covoare, statui, picturi... Era ca într-un muzeu care amintea de vremuri mai bune. Însă acum, peste colecția pestriță se așezase praful.

